

سرمقاله

(به مناسبت آغاز دهمین سال انتشار فصلنامه پژوهش‌نامه معارف حسینی)

قال رسول الله ﷺ:

حُسَيْنٌ مِنِّي وَأَنَا مِنْ حُسَيْنٍ، أَحَبَّ اللَّهُ مَنْ أَحَبَّ حُسَيْنًا؛

حسین از من است و من از اویم. خدا دوست دار حسین را دوست دارو.

(شیخ مفید، ارشاد: ۱۲۷/۲)

گروهی از ارادتمندان ساحت قدسی امام حسین علیه السلام، در پی آن هستند که ارادت خود را با پژوهش، نگارش و ارائه هنرهای ادبی برای تعمیق معارف و شعائر حسینی و مباحث مرتبط با آن ابراز کنند. این شیوه ابراز ارادت، شیوه‌ای کهن و دراز دامن است که از مرثیه‌های حسینی در سده یکم هجری آغاز و تا تدوین دانشنامه‌های حسینی در سده پانزدهم هجری استمرار یافته است. اکنون و در دوره رواج رسانه‌های ارتباطی نوین و امکان ارتباط با مخاطبین جدید، فرهنگ پژوهش و نگارش در مباحث مرتبط با سیدالشهداء اهمیت بیشتری یافته است. فصلنامه پژوهش‌نامه معارف حسینی در راستای توسعه و ترویج معارف حسینی ظهور و بروز یافته است. در اهمیت و ضرورت پرداختن به معارف ناب حسینی، به‌طور مثال می‌توان گفت که بیشتر افراد با کاربرد شاقول در بنایی آشنا هستند؛ معمولاً بناها وقتی می‌خواهند بفهمند دیواری که قد می‌کشد راست و عمودی بالا رفته یا کجی و اعوجاج دارد، شاقول را از بالا آویزان می‌کنند و به تناسب این‌که بند شاقول فاصله‌اش با دیوار ثابت است یا در ارتفاع دیوار کم و زیاد می‌شود، نسبت به میزان قایم بودن دیوار قضاوت می‌کنند. در کنار این شاقول‌های عمودی، بنایی که کف حیاط یا پیاده‌رو را موزاییک فرش

می‌کند با استفاده از شاقول افقی نسبت به مستقیم بودن مسیر چیدن موزاییک‌ها یا کجی و اعوجاج آن قضاوت می‌کند. همچنین بنایی که با چیدن آجرهای منظم به تدریج دیواری را ارتفاع می‌بخشد که او هم با شاقول افقی که بالای دیوار و کمی با فاصله از آجرها می‌کشد، به منظم بودن سطح آجرچینی یا نامنظم بودن آن پی می‌برد.

شاقول افقی عدالت و مقاومت و حقانیت نباید از مبدأ و منتهای خود بالاتر و پایین‌تر باشد چرا که به جای عدالت مقاومت به حق و حقانیت مسیر اجتماعی راه به انحراف کشیده می‌شود. در تاریخ تشیع، نخ شاقولی که روی آجرهای بالای دیوار برای کشیدن افقی و مستقیم و منظم آن دیوار کشیده شده در دستان سرور و سالار شهیدان اباعبدالله الحسین علیه السلام و منتهای آن در دستان با کفایت مهدی صاحب الزمان علیه السلام است.

آنانی که هم‌سطح پیوند اتصال بین شهادت حسینی و ظهور مهدوی حرکت کنند، در مسیر هدایت و صراط مستقیم‌اند و آنانی که نخ این پیوند را بالاتر بگیرند و بخواهند پا را از جا پای امام معصوم فراتر بگذارند سر از غالی بودن و افراط‌گری درمی‌آورند. آنانی که طناب این پیوند را پایین‌تر نگه دارند و در عمل پا را از جا پای امام معصوم فروتر بگذارند، در حق امام معصوم جفا کرده و راه تفریط پیموده‌اند. نه آن راه راست است نه این؛ بلکه کسانی که به موازات پیوند مستحکم و مستقیمی که دو سر آن یکی در دستان مبارک حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام و دیگری در دستان حضرت مهدی صاحب الزمان علیه السلام است، حرکت می‌کنند بر صراط مستقیم هستند.

اگر گاهی طوفان حوادث و یا دستان ناپاک، این نخ و طناب را از مسیر موازی خود خارج و اعوجاجی در مسیر آن ایجاد کند و یا سبب فرود و شکست آن شود، انسان‌های انقلابی بار دیگر آن مسیر را اصلاح می‌کنند و مانع از انحراف جوامع دیگر می‌شوند؛ چرا که به این معیار توجه دارند. اما ممکن است گاهی ندانسته این مسیر و نخ شاقول را منحرف کنند و آن را بالا یا پایین‌تر از حد طبیعی و درست خود قرار دهند.

خون سیدالشهداء موتور محرکه تاریخ سلحشوری و حماسه و انتظار موعود موتور کشنده جامعه به پیش است. با موتور فشار حماسه حسینی از پشت سر و با قدرت کشندگی موعود عدالت‌گستر برای سوق دادن جامعه حسینی و مهدوی به سوی مقصد،

حرکت جامعه تنظیم می شود.

در این میان انحرافی که در سده‌های مختلف در دین الهی پیدا شده بود، نیاز به یک قدرت انقلابی مؤمن و صادق داشت تا در میانه راه انحراف و بالاتر و پایین‌تر بودن طناب شاقول افقی را اصلاح کند و آن مرد قدرتمند تاریخ کسی نبود جز امام خمینی (رضوان الله تعالی علیه) و ابزار دستش برای تصحیح مسیر، انقلاب اسلامی ایران بود که دو سر آن در دست دو معصوم بزرگوار تاریخ حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام و حضرت ولی عصر علیه السلام قرار دارد.

در این میان بر عقلای قوم باید مبانی اعتقاد و التزام آگاهانه و سرشار از تعمق و اندیشه مردم خوب ما را نسبت به این دو مبدأ و انتها و نسبت به قدرت قهرمان تصحیح مسیر این نخ شاقول، یعنی امام خمینی (رحمت الله علیه) و انقلاب اسلامی ایران بیش از پیش تحکیم ببخشند. کسانی که معارف حسینی را ترویج می‌دهند و کسانی که مسیر موعود را در دل‌ها می‌کارند و اندیشمند سومی که نمی‌گذارد ناپاکان امام و انقلاب را به انحراف بکشند یا مبانی آن را سست کنند، کارگزاران راستین مسیر حق هستند.

فصلنامه وزین پژوهش‌نامه معارف حسینی توفیق دارد تا این مأموریت بزرگ معنوی را به خوبی به‌انجام برسانند. امید که با همکاری پژوهشگران و نویسندگان روزبه‌روز بر غنای آن افزوده شود.

یک قصه‌بیش نیست غم عشق وین عجب
کز هر زبان که می‌شوم ناگوار است

مجتبی رحماندوست

عضو تحریریه فصلنامه پژوهش‌نامه معارف حسینی

